

מדרבנן. דמחזיק דאמר לעיל. וכן דקא קרקע עולם כ"י לאו משום הרגשה אלא כרבי נחמיה ק"ל דאמר לא הוסיפו חכמים גזרת כהם אלא על דבר המקבץ טומאה הלך כל הכך מיוצאם לאו קושיא מינהו דשמאל לא אירי בהרגשה כלל אלא רב ירמיה מדפתי. דקבלה למיזבחה ולעיל ושני מודה שמואל כ"י דקבלה למיזבחה מכלל דעממא דשמאל משום הרגשה וחי משום הרגשה מאי אירי קרקע אפילו גלימא נמי דקא בטלית ורשבה עליה ואמר קך מנא דם טהורה שלא הרגשה: בצוארה. אם נמלא דם כנגד תורפה יכולה לתלות נמכה של זוארה שפעמים שמתה אח זוארה לפניה וטפל של המכה על חמתיה

[קמן נ"ג]

דגרות הבר"ח
(ב) גבי מהם שאלה
משום שזכר: (ג) שם
פריה אירי דקא נהליה
כ"י ש"א עמיה וטולק:
(ד) חז"ל דרי כ"י נחמיה
וכ"י וס"א מתיבתא. ל"ב
(ה) ר"ח ותי וס"א ס"א
פני למסך וס"א דלמ
ב"ק דלא מחזיק
טומאה משום מקום
ס"י י"ז הלך פ"ז:

מדרבנן רב אשי אמר נחמיה רחנן ר"י נחמיה אומר *כל דבר שאינו מקבץ טומאה אינו מקבץ כחמים בשלמא לרב אשי היינו קאמר קרקע אלא לרב ירמיה מאי אירי קרקע אפילו גלימא נמי לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא גלימא דלא מברק שפיר ואיכא למימר מעלמא אתא אלא אפילו קרקע דמברק שפיר דאיכא למימר מגופה אתיא מיהו: על עקבה ועל ראש גודלה טמאה וכו': בשלמא עקבה עביד דנגע באותו מקום אלא ראש גודלה מאי פעמא וכי חימא זימנין דנגע בעקבה וכי מחזיקין טומאה ממקום למקום והתניא יהיחיה לה מכה בצוארה (ה) שתוכל לתלות תולה על כתפה שאינה יכולה לתלות אינה תולה ואין אומרים שמא בידה נטלתה והביאתה לשם אלא ישאני ראש גודלה דבהדי דפסעה עביד דמטרמי ולא מחזיקין טומאה ממקום למקום והתניא נמצאת על קשרי אצבעותיה טמאה מפני שדיים עסקניות הן מאי טעמא לאו משום דאמרינן בדיקה בחד ידא ועגעה באידך ידא לא ישאני ידה כדולה עבידא דנגעה: על שוקה ועל פירותיה מבפנים וכו': מבפנים עד היכא אמרי דבי רבי ינאי עד מקום חבק איבעיא להו מקום חבק כלפנים או כרוחץ ת"ש רחמי רב קשינא יעד מקום חבק וחבק עצמו כלפנים רב די"א בריה דרב אביי מתני לה בהדיא אמרי דבי רבי ינאי עד מקום חבק וחבק עצמו כלפנים בעי רבי ירמיה כשיר מהו כשורה מהו מופין שפיין מהו לרוחב ירכה מהו ר"ש על בשרה ספק טמא ספק שזור טמא על בשרה מאי לאו כי האי גוונא לא דלמא דעביד כרצועה הו"א איתחא דאשתכח לה דמא במשתיחא אתאי לקמיה דרבי ינאי אמר לה תיזיל ותיתי והתניא *אין שונין במהרות כי אמרינן אין שונין לקולא אבל לחומרא שונין: היתה פישטתו וכו': תניא אר"א בר' יוסי דבר זה הוריתו בעיר רומי לאיסור וכשבאתי אצל חכמים שבררום אמרו לי יפה הוריתה ת"ר *ארוכה שלבשה חלוקה של קצרה וקצרה שלבשה חלוקה של ארוכה אם מגיע כנגד בית התורפה של ארוכה שתיהן טמאות ואם לאו ארוכה טהורה וקצרה טמאה תניא אידך בדקה חלוקה (ג) והשאלתו לחבירתה היא טהורה וחבירתה תולה בה אמר רב ששת ולענין דינא תנן *אבל לענין טומאה היא טהורה וחבירתה טמאה מאי

דגרות טהר"כ
רנשבור
[א] יהיחיה מטה וכ"י וכו'
לגי ט"י טהר. ל"ב פ"י
ט"ז רמ"א ס"א ג' כ"ד
דכ"י דלא מסתע ס"א
וכ"י וס"א ס"א ק"ד כ"ד
פ"א דרי וס"א ח"ל
דכ"י כתיבין וס"א ע"ד
ס"י ק"ק ס"א פ"ז:
לעני רש"י
יחיי"ט [יחיי"ט].
ק"ל. סיני הברי.
אורי"ר.
להשתחו [לשחר]
את חוסי השחי
לקראת הארבה.]

[קמן נ"ד]

מוסר רש"י
אין מקבץ
כחמים. כלמא לא גזרו
על כחמים [קמן נ"ז].
אין שונין
במהרות. שמה עובדי
גע וקדם לך לא נגע.
ואו הילוף [לעיל נ"ח].

כרבי נחמיה דאמר כן דבר קשיט מקבץ טומאה כ"י. קעמח דרבי נחמיה כיון דדבר שהכנס בו טהור גם על האשה לא גזרו טומאה והיא (ג) משתיחא דכמוהו נהי ללא מקבלה טומאה מי"ח מקבץ טומאה נעמשים: *מודה שמואל שהיה טמאה מדרבנן. פי' הקונטרס דלענין דלמא ארנשה ולאו ארעשה ולן נראה דאפילו שזוחק לה שלא הרגישה טמאה הואיל ורזחה לה כדוח ורב אשי נמי טהרה *א' דלשמאל היכא דלא הרגישה טהורה מן הצורה וטמאה מדרבנן אלא אחי לפרושי דכי נמצא אקרקע דטהורה אפילו מדרבנן: ומ"כ מחזיקין טומאה ממקום למקום. וקאם דמא פריך דודאי להקל לא מחזיקין אבל להחמיר כי הוא מחמירין דהכי אמר לקמן אין שונין בטומאות להקל אבל לחומרא שונין ויש לומר כיון דכתיב דרבנן ר"י איסא דלענין להחמיר להקל נמי היה לו לתלות בדבר הרגיל קא"א אבל לענין ממקום למקום שאין רגילות כל כך לחמירין לקמן בסמוך דאפילו ככתמים שונין לחומרא ולא להקל חימה דליפרוך מחמירין שלא כנגד הצורה פיהרה ולא אמר בדיקה כהאי ידא ועגעה דכשרה למעלה מן התורפה ו"ל דלס איסא דבדיקה ומנא עמאה היתה זכרה והיא רמיא ארעשה שיהא טמאה אבל כי נגע בדם על כתפה לא רמיא ארעשה כיון דלעיל הן דם טמא וכסמוך גבי דם טמא דפרין ואימא דבדיקה כהאי ידא ועגעה בלודך פריך מ"כ וממתיינין נמי הוה מני למפרך (ו) ו"ח לתקן בין ממקום למקום דהכא להכא דפ"ק [לעיל דף נ"ד]. דההם טומאה עממה כהא ממקום למקום וכהא טומאה עממה במקום אחד שומע:

פ"א מ"י פ"ט ס"ג
ל"ב מ"י פ"ט ס"ג
[קמן נ"ג]
קושיא יד"ה ס"א פ"ט ס"ג
פ"ב מ"י פ"ט ס"ג
ל"ב מ"י פ"ט ס"ג
י"ב ו מ"י פ"ט ס"ג
קושיא ס"א פ"ט ס"ג
פ"ג מ"י פ"ט ס"ג
פ"ד מ"י פ"ט ס"ג
פ"ה מ"י פ"ט ס"ג
פ"ו מ"י פ"ט ס"ג
פ"ז מ"י פ"ט ס"ג
פ"ח מ"י פ"ט ס"ג
פ"ט מ"י פ"ט ס"ג
פ"י מ"י פ"ט ס"ג
פ"יא מ"י פ"ט ס"ג
פ"יב מ"י פ"ט ס"ג
פ"יג מ"י פ"ט ס"ג
פ"יד מ"י פ"ט ס"ג
פ"טו מ"י פ"ט ס"ג
פ"טז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יח מ"י פ"ט ס"ג
פ"יט מ"י פ"ט ס"ג
פ"כ מ"י פ"ט ס"ג
פ"כא מ"י פ"ט ס"ג
פ"כב מ"י פ"ט ס"ג
פ"כג מ"י פ"ט ס"ג
פ"כד מ"י פ"ט ס"ג
פ"כה מ"י פ"ט ס"ג
פ"כו מ"י פ"ט ס"ג
פ"כז מ"י פ"ט ס"ג
פ"כח מ"י פ"ט ס"ג
פ"כט מ"י פ"ט ס"ג
פ"ל מ"י פ"ט ס"ג

פ"א מ"י פ"ט ס"ג
ל"ב מ"י פ"ט ס"ג
פ"ב מ"י פ"ט ס"ג
פ"ג מ"י פ"ט ס"ג
פ"ד מ"י פ"ט ס"ג
פ"ה מ"י פ"ט ס"ג
פ"ו מ"י פ"ט ס"ג
פ"ז מ"י פ"ט ס"ג
פ"ח מ"י פ"ט ס"ג
פ"ט מ"י פ"ט ס"ג
פ"י מ"י פ"ט ס"ג
פ"יא מ"י פ"ט ס"ג
פ"יב מ"י פ"ט ס"ג
פ"יג מ"י פ"ט ס"ג
פ"יד מ"י פ"ט ס"ג
פ"טו מ"י פ"ט ס"ג
פ"טז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יח מ"י פ"ט ס"ג
פ"יט מ"י פ"ט ס"ג
פ"כ מ"י פ"ט ס"ג
פ"כא מ"י פ"ט ס"ג
פ"כב מ"י פ"ט ס"ג
פ"כג מ"י פ"ט ס"ג
פ"כד מ"י פ"ט ס"ג
פ"כה מ"י פ"ט ס"ג
פ"כו מ"י פ"ט ס"ג
פ"כז מ"י פ"ט ס"ג
פ"כח מ"י פ"ט ס"ג
פ"כט מ"י פ"ט ס"ג
פ"ל מ"י פ"ט ס"ג

תוספי דרא"ש
פרקי טיבה תיחלה
על כתיבה אינה תיחלה
וא"ל וימא לקולא וקא
אבל לתפורה כפי על
גולה מחזיקין טמאה
ספק למקום. ו"ל
כין דכל עיקר כתיבה
הם מדרבנן ומקלקלין
בחי כדבנן בפרקי
א מחזיקין דם
ספק למקום לחומרא
זה לקולא. תיבות
לישרוק מבטחין שלא
כנגד בית התורפה
מזהרה ולא אמרינן
שפא בדיקה בחד ידא
ונגעא בבשרה שלא
כנגד בית התורפה. ו"ל
דאך איתא דבדיקה ביד
וטמאה טמא היתה זכרה
שאין דך אשה לטבוח
כשהיא טורקת ופשיעה
עצמה טמאה. ותי
דמיך בבסוך גבי
דם טמא דאיסור בדיקה
בחד ידא ונגעה באידך
ידא בפ"ט פ"ק רבנאי
את אן למישרי הבי
ועל מתיינין דהי מצי
לישרוק: על דם ספק
טמיחא וגידיי שזכבקים
הייך והשוק ונגע
אותו חבק למטה עד
פירם תל"ל למעלה
עד אותו מקום קרי
בפנים ומקום חבק
הדדיי רחב וגידיים
סיבעיא לה א כלפנים
או כרוחץ. ובשרן ו"ל
כשטמאן את השוק
פ"ה מ"י פ"ט ס"ג
פ"ו מ"י פ"ט ס"ג
פ"ז מ"י פ"ט ס"ג
פ"ח מ"י פ"ט ס"ג
פ"ט מ"י פ"ט ס"ג
פ"י מ"י פ"ט ס"ג
פ"יא מ"י פ"ט ס"ג
פ"יב מ"י פ"ט ס"ג
פ"יג מ"י פ"ט ס"ג
פ"יד מ"י פ"ט ס"ג
פ"טו מ"י פ"ט ס"ג
פ"טז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יח מ"י פ"ט ס"ג
פ"יט מ"י פ"ט ס"ג
פ"כ מ"י פ"ט ס"ג
פ"כא מ"י פ"ט ס"ג
פ"כב מ"י פ"ט ס"ג
פ"כג מ"י פ"ט ס"ג
פ"כד מ"י פ"ט ס"ג
פ"כה מ"י פ"ט ס"ג
פ"כו מ"י פ"ט ס"ג
פ"כז מ"י פ"ט ס"ג
פ"כח מ"י פ"ט ס"ג
פ"כט מ"י פ"ט ס"ג
פ"ל מ"י פ"ט ס"ג

פ"א מ"י פ"ט ס"ג
ל"ב מ"י פ"ט ס"ג
פ"ב מ"י פ"ט ס"ג
פ"ג מ"י פ"ט ס"ג
פ"ד מ"י פ"ט ס"ג
פ"ה מ"י פ"ט ס"ג
פ"ו מ"י פ"ט ס"ג
פ"ז מ"י פ"ט ס"ג
פ"ח מ"י פ"ט ס"ג
פ"ט מ"י פ"ט ס"ג
פ"י מ"י פ"ט ס"ג
פ"יא מ"י פ"ט ס"ג
פ"יב מ"י פ"ט ס"ג
פ"יג מ"י פ"ט ס"ג
פ"יד מ"י פ"ט ס"ג
פ"טו מ"י פ"ט ס"ג
פ"טז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יח מ"י פ"ט ס"ג
פ"יט מ"י פ"ט ס"ג
פ"כ מ"י פ"ט ס"ג
פ"כא מ"י פ"ט ס"ג
פ"כב מ"י פ"ט ס"ג
פ"כג מ"י פ"ט ס"ג
פ"כד מ"י פ"ט ס"ג
פ"כה מ"י פ"ט ס"ג
פ"כו מ"י פ"ט ס"ג
פ"כז מ"י פ"ט ס"ג
פ"כח מ"י פ"ט ס"ג
פ"כט מ"י פ"ט ס"ג
פ"ל מ"י פ"ט ס"ג

תוספי
באנפלות שיש להם
לשאת והסך חובק
הולאות קרי ליה חבק. ע"ג
כשכתבת שוקה על יריכה
מה שכתבתן חובק על ידי
כפיסת השוק על חורך
חיי מקום חבק על שם שחבקיין
זה את זה: כשזורה היצ
פ"ה מ"י פ"ט ס"ג
פ"ו מ"י פ"ט ס"ג
פ"ז מ"י פ"ט ס"ג
פ"ח מ"י פ"ט ס"ג
פ"ט מ"י פ"ט ס"ג
פ"י מ"י פ"ט ס"ג
פ"יא מ"י פ"ט ס"ג
פ"יב מ"י פ"ט ס"ג
פ"יג מ"י פ"ט ס"ג
פ"יד מ"י פ"ט ס"ג
פ"טו מ"י פ"ט ס"ג
פ"טז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יז מ"י פ"ט ס"ג
פ"יח מ"י פ"ט ס"ג
פ"יט מ"י פ"ט ס"ג
פ"כ מ"י פ"ט ס"ג
פ"כא מ"י פ"ט ס"ג
פ"כב מ"י פ"ט ס"ג
פ"כג מ"י פ"ט ס"ג
פ"כד מ"י פ"ט ס"ג
פ"כה מ"י פ"ט ס"ג
פ"כו מ"י פ"ט ס"ג
פ"כז מ"י פ"ט ס"ג
פ"כח מ"י פ"ט ס"ג
פ"כט מ"י פ"ט ס"ג
פ"ל מ"י פ"ט ס"ג

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones